

Mihai Eminescu, Poezia iubiri si a naturii

Iubirea si natura sunt doua teme care la romantici se ingemaneaza. La romantici natura este cadrul iubirii, sau asa cum spunea Tudor Vianu, natura este "L'état d'âme", deci starea de spirit. Mihai Eminescu va asocia starea erotica cu un tablou autumnal. Poetul reactualizeaza astfel o iubire pierduta.

Natura la Eminescu este rurala. Rar poetul canta o iubire urbana, doar in romante ca "Pe langa plopul fara sot" sau "Pe aceeasi ulicioara". Cea rurala este prezentata prin doua elemente: natura cosmogonica, primordiala, a genezei si natura terestra caracterizata prin elementul vegetal: teiul, salcamul, fagul. In poezia eminesciana sunt prezente si elemente precum cel acvatic-lacul, izvorul, balta. Crangul este unul secular, batran, mitologic in care indragostitii traiesc o iubire la modul absolut sau la cel curtenesc. ("Povestea codrului", "Craiasa din povesti").

In "Povestea codrului" natura este mitologica. Cei doi indragostiti traiesc o iubire curtenasca, in timp ce in "Craiasa din povesti", natura este vazuta intr-un moment nocturn, luna imprastiind vraja. Tabloul este misterios prin implicatiile mitologice. Inceputul seamana vraja, mister in tabloul nocturn. Din punct de vedere cromatic, tabloul e perceput ca prin ceata: "Neguri albe stralucite". Elementele auditive sunt muzicale, iar instrumentele muzicale sunt rurale: buciul, fluierul. Efectele sonore sunt create cu ajutorul aliteratiei.

Iubita eminesciana este un prototip irealizabil. Poetul canta o iubire neimplinita si de aceea iubita e o fiinta intangibila pe care poetul o situeaza in lumea astrilor prin distanta, raceala si puritate. Din acest punct de vedere poezia eminesciana se aseamana cu cea petrarchista in care femeia e o donna angelicata, femeie inger. Motivul apare frecvent la Eminescu: "Cum e fecioara intre sfinti". Iubita are astfel parul blond iar ochii sunt albastri vineti. In nota iubirii platonice puritatea e redata prin raceala marmurei: "Ca marmura de alba / Ca ea nepasatoare".

Iubirea la Eminescu numai un vis care este efemer, lucru ce sa releva si prin metafora "mireasa sufletului meu" in poezia "Atat de frageda". De altfel in literatura romaneasca doar Tudor Arghezi si Nichita Stanescu au cantat iubirea implinita.

Sentimentul erotic e redat printr-o stare de adormire in mijlocul naturii. In general iubirea reinvie departe de lume, intr-un codru secular, in mijlocul naturii: imbatati de imaginile olfactive cei doi indragostiti au sentimentul contopirii cu natura..

In "Povestea codrului" sentimentul erotic se comunica prin epitetul metaforic antitetice, uneori oximoron: "farmec dureros". Imaginea a fost descoperita si la romanticii germani cum ar fi Tieck. Tudor Vianu va comenta acest oximoron in relatie cu imagini din poezia romantica germana in studiul sau "Voluptate si durere". La Eminescu se mai intalnesc: "dulce sila", "durere dulce", "dulce jele", "farmec dureros", "ucigatoare visuri de placere". Uneori oximoronul este dezvoltat in doua epitete: "codrul verde, fermecat si dureros".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Eminescu realizeaza o adevarata virtuozaitate artistica in ceea ce priveste timpurile verbale. Iubirea neimplinita se reda prin viitor in toate formele sale: "ne-om da sarutari pe cale ", "adormi-vom ", "troieni-va ". Pe de alta parte iubirea fericita este prezentata printr-o chemare,deci prin imperativ si interjectii: "Hai in codrul cu verdeata... ", "Vino-n codru la izvorul "

In poezia "Floare albastra " se intalneste un alt motiv romantic si anume acela al perfectiunii erotice. Aceasta se implineste printr-o chemare ce vine din partea iubitei,in timp ce iubitul este un geniu ratacit printre astre.Poetul isi inchipuie o scena de iubire in mijlocul naturii insa iubita dispare misterios in noapte. Fericirea vine insa din retrairia povestii de iubire. Poezia capata astfel un ton elegiac poetul meditand la trecerea timpului si la labilitatea iubirii in raport cu acesta.

SONETE III

Sonetul este o poezie cu forma fixa ca si gazelul,rondelul si glosa. El este alcatuit din paisprezece versuri impartite in patru strofe: doua catrene si doua tertete sau trei catrene si un distih. Fiecare vers are unsprezece silabe numindu-se astfel endecasilabic in italiana,spaniola, romana ,in limba franceza are doisprezece silabe iar in limba engleza zece silabe si este prin urmare decasilabic. Rima sonetului clasic regular este abba baab cdc dcd. Un sonet are mai multe reguli:nu se poate repeta nici un cuvânt(exceptie de la aceasta regula facand elementele gramaticale de tipul conjunctiilor,prepozitiilor si verbelor auxiliare) iar ultimul vers trebuie sa fie o concluzie.

Sonetul a aparut in secolul al XIII lea la Curtea din Palermo.Cuvantul provine de la verbul "sonare " ,a suna ,a canta. In Evul Mediu el era acompaniat. Specia este insa reprezentativa pentru Renastere,perioada in care au scris sonete Dante,Leonardo,Valerié,Gaultier,Baudelaire Shakespeare.Paul Verlaine scrie un sonet inversat iar Mihai Codreanu un sonet dublu. In literatura romaneasca au scris sonete Asachi,Alecsandri,Eminescu,Vasile Voiculescu,St. O. Iosif,Barbu.

La Eminescu sonetul nu mai implica natura.Ca in toate poeziile perioadei Eminescu gandeste la zadarnicia iubirii si a timpului. Intr-un cadru nocturn si intr-o stare de somnolenta poetul mediteaza si incearca sa reinvie o dragoste pierduta.

Avand in vedere modurile si timpurile verbale poemul se poate structura in doua parti. Prima parte este formata din primele doua catrene in care iubirea se exprima ca o stare de extaz,de suavitate si blandete.Intr-un cadru nocturn poetul se gandeste la iubita sa si crede ca aceasta poate sa repara,reeditand astfel o iubire fericita. Ceasul intalnirii este sfant iar poetul este cuprins de evlavie: "Cand insusi glasul gandurilor taceMa-ngana cantul unei dulci evlavii ". Iubirea este un cant,o aspiratie.Formele de viitor care apar aici au de fapt valoare prezumtiva.Exclamatia are valoare dubitativa exprimand o indoiala: "Atunci te chem!Chemarea-mi asculta-vei?Din neguri reci plutind te vei desface? ".Atmosfera nocturna e redada prin adjectiva si substantive adecvate: "din neguri ", "puterea noptii ".Iubita este portretizata doar prin imaginea ochilor: "ochii mari purtatori de pace ".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Partea a II a a poeziei este o incercare de concretizare a iubirii. Poetul traieste macar o clipa iluzia ca iubita e in preajma,ca-si arata iubirea cu un suspin,ca-i atinge pleoapele. Iubirea devine treptat senzuala,numai este un vis ci un supin,o atingere angelica,o imbratisare. Iubirea devine din ce in ce mai concreta printr-un procedeu de gradatie. Apar imperative precum "cobori ", "te pleaca ", si forma mai subtila,nefiind inversata "m-atinge ".

Ca si in sonetul shakespeareian,versul final contine surpriza:iubita este doar o iluzie traita cu intensitate.: "Pe veci pierduto,vecinic adorato ". Repetitia temeii unui cuvânt,veci-vecinic, propune o simetrie si o antiteza. Poezia contine o gradatie pentru ca iubirea va evolua de la aspiratie la dorinta reala ca finalul sa demonstreze ca totul se petrece in imaginatia poetului. Versul final ne aduce la realitate.

Fiind vorba de etapa scuturarii podoabelor,epitetul este rar folosit si este banalizat aparand in contexte noi : "dulci evlavii ",comparatia "ca-n vis " ,metafora iubirii: "dulce evlavie ", "suspın ", atingere,strangere in brate.

A devenit aproape firesc faptul ca un poet de geniu sa nu fie suficient sau bine inteles in epoca sa. Eminescu nu a fost apreciat de toti. A avut suficienti detractori dar murind a creat o adevarat "scoala " sau un curent "Eminescu " cum spune Alexandru Vlahuta.